

Cvetje klije,
Zlahtno dije.
Zeleni že vrt in gaj.

Naša popotnika sta stopala že utrujena po strmem potu dalje; vroče jima je jelo prihajati in tudi žeja ju je začela mučiti; pa nobenega studenca ni bilo nikjer blizu. En čas hodita še tako dalje, a slednjič dospeta na vrh prijaznega in lepega hriba. Utrujena sta že bila in tukaj je bilo, kakor nalašč za počitek. Na vrhu stalo je namreč lepo, košato drevo in pod drevesom je izviral hladen in bister studenec; pod drevesom, v lepi senci, pa so bile narejene klopi za počivanje. Tukaj sta sedla Kristus in Peter ter se napila mrzle vode v hladni senci. Prelepo so začeli na drevesu prepevati krilati pevci, po besedah pesnika, ki pravi:

In zapeli
So veselji
Ptički svojo pesnico.

Zopet drugi tako lepo poje:

Pojte, pojte drobne ptičke,
Razpodite vse megličke,
Da bo s'jalo solnéce
Na moje drobno sréde.

Tako sta tedaj počivala naša potnika. Pa začel jima je tudi notranji prijatelj praviti, da bi rad kaj imel, ker samo voda ni za življenje.

Ne daleč proč, na lepi livadi izraelski pasli so pastirji ovce in jagnjeta. »Veš kaj!« reče Mesija Petru, »idi in prosi pastirje za jagnje, naj ga spečeva in se nasitiva, da moreva potem dalje.« Za jagnje prositi je že malo preveč, reče Peter, pa ker si mi rekel Ti, šel bom, naj bo, kar hoče. Res gre prosit in ga prinese, zakoljeta ga, zanetita ogenj in ga spečeta. Kako sta ga pekla, tega ne vem. Ko je bilo pečeno, začneta obedovati, pa reče Kristus: »Nobene kosti mu ne smeva zlomiti, temveč jih tukaj na en kup polagajva!« Zdaj, ko sta bila nasičena, pobere božji Učenik kosti in ostanke skupaj in jih vrže med čredo, in glej čudo! Zopet je jagnje iz njih, kakor poprej.

To storivši gresta pa na prej. S strahom so se začudili in strmeli so pastirji nad tem čudežem. Nekaj časa se čudijo in premišlujejo, potem pa reče najstarejši: »Zdaj, zdaj bomo mi lahko vedno dobro živeli; zda pa že vemo, kako se potem zopet jagnje ali ovca oživi, če se prav enkrat že meso poje.« Hitro tedaj zakoljejo nekaj najlepših jagnjet, zakurijo veliko kurišče in začnejo peči, da je kar veselje in prijeten duh.

Ko je vse lepo pečeno, napravijo veliki obed.

Bili so veselji,
Da so juckali in peli.

Ko se dobro natepejo in najedo, pobere najstarejši ostanke in kosti skup, kakor je prej Kristusa videl in jih zažene med čredo, da so se ovce kar splašile; pa ojoj, kosti so obležale, kakor so padle. Kdo popiše strah in grozo pastirjev pri tem prizoru! Preplašeni stojijo, nekaj urnopetcev jo udere po potu za Kristusom in Petrom.

Ta dva pa sta šla počasi naprej in bila sta seveda že daleč. Ko božji Mojster vidi pastirje za seboj sopihati, obstane in jih prijazno vpraša, kaj bi radi. S trepetajočim in zasopihanim glasom pripovedujejo pastirji vso reč, od konca do kraja, in rečejo nazadnje: »Preljuba krščanska človeka, v imenu Božjem vaju prosimo, pomagajta nam, če vama je mogoče, saj vidita, da smo siromaki, prevarjeni in goljufani, da sami ne vemo, kako!«

Smehljaje se vrneta poslanca božja s pastirji nazaj. Ko pridejo do črede, zbere Kristus zopet kosti in ostanke skupaj, in jih vrže med čredo in zopet — čudež, spreminile so se v jagnjeta, kakor v prvo. To storivši reče pa Učenik: »Ljubi moji, ne poskušajte več tako!« To reče gresta spet od njih naprej. Jaz mislim, da pastirji tudi niso več potem kaj takega poskušali.

Zdaj pa sem, dragi bralci, s svojo pripovedjo pri koncu; če se vam je kaj dopadla in če ste jo radi poslušali in brali, vam povem se morebiti kedaj katero. Koncem pa rečem: ljubi moji bralci in bralke, tudi vi ne poskušajte vsega, kar od drugih vidite, zakaj sedaj ne hodita več Kristus in sveti Peter po svetu.

Smešnica. »Ljubi oče«, piše sin iz mesta, »ljubi oče! Jaz se želim ženiti. Nevesta je dobro dekle, pa premoženja nima nič. Tudi jaz se nimam gotove službe. Zato Vas prosim, da nama daste, česar nama je treba za ženitev«. Na to pismo pošlje oče svojemu sinu pisemce, v katerem piše: »Ljubi sin! V tem Ti pošljem krstni list in pa potrdilo, da še doslej nisi imel žene. Več Vama ni treba za Vaju ženitev«.

Razne stvari.

(Deželni kmetijski urad.) Štajarski deželni odbor misli predlagati dež. zboru na mestu sedanje c. kr. kmetijske družbe ustanoviti dež. kmetijski svet prav tako, kakor smo lani našim bralcem razlagali v nekaterih številkah »Slov. Gospodarja«. Ako dež. zbor ta navet vsprejme, treba hode šteti deželi samo za dež. kmetijski urad vsako leto najmanj svoto 5596 fl. Upamo, da so naši dež. poslanci že pripravljeni na razpravo o tej novi sreči, katero nam pripravlja liberalna večina dež. zbora.

(Županstvo.) Mestni zastop v Mariboru je izvolil v soboto, dne 2. januarja g. A. Nagyja, inženjerja južne železnice, sedaj že v tretje za župana, za podžupana pa dr. J. Schmidererja. V mestni svet pa pridejo gg. dr. R. Grögl, zdravnik, dr. F. Lorber, odvetnik, J. Grubič, trgovec in Fr. Svaty, obrtnik. Nemci so vsi, da-si razven podžupana, brz njih nobeden nima kaplje nemške krvi v svojih žilah.

(Občinske doklade.) V Mariborskem okraju je treba obč. doklad v raznih občinah tako-le: Gorski dol 20, Studenci 40, Dobrenje 25, Št. Ilj 20, Bistrica 25, Fram 35, Kamnica 28, Sv. Jurij na Pesnici 28, Gorica 10, Gradišče 10, Gruševa 20, Sv. Jakob na Pesnici 20, Jarenina 15, Jelovec 30, Janski vrh 15, Kaniža 20, Krčevina 10, Gorenje Hoče 15, Spodnje Hoče 20, Rače 25, Sv. Križ 20, Krecenbah 19, Kumen 23, Gorenja Sv. Kunigunda 30, Lembah 25, Digoše 20, Leitersberg 25, Lobnica 30, Loka 20 in Sv. Lovrenc na kor. žel. 40 odstokov. Za dnes pa bodi na teh občinah do volje! Obstali smo pri najbolj nemško čutečem obč. zastopu, pri tem v Št. Lovrenci na kor. žel. On terjá tudi največ obč. doklade.

(Cigani.) Dne 27. novembra 1891 so zajeli v Šmariji pri Jelšah cigansko tolpo, rodbino Antona in Katice Jojen. Pri njej so našli raznih stvari, o katerih se sme reči, da sta jih ukradla na svojem »romanji« iz Gradača skozi Maribor, Celje in Vransko v Ljubljano. V Mariboru pa neki nista imela sreče, da bi vzela kaj »za spominek« s seboj na svoje potovanje.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali čč. gg.: Anton Hajšek, dekan v Slov. Bistrici in Fr. Murkovič, kaplan v Šmartinu pri Slov. Gradci, vsak po 5 fl.; Fr. Šegula, župnik pri sv. Duhu na Ostrem vrhu 2 fl.; J. Greif, lekarnar v Priedoru 1 fl. in posestnik J. Križanič v imenu občine Slavatinske 2 fl.

(»Strike«.) V Zagorju, Trbovljah, Hrastniku in Ostrem pa tudi v Zabukovci pri Celji so delalci v tamošnjih jamah za premog ustavili delo. C. kr. okrajno glavarstvo v Celji je poslalo tje vojake, toda doslej še niso dobili dela. In to je pri tacih dogodbah največja sreča.

(Občeni zbor.) Bralno društvo pri sv. Andraži v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 10. januarija v gostilni g. Josipa Rola svoj občeni zbor. Po vsoporedu sledi prosta zabava z zabavno tombolo. K obilni vdeležbi vabi goste odbor.

(Leposlovno bralno društvo.) pri Malin nedelji ima dne 10. jan. t. l. v učilniških prostorih svoj redni občeni zbor s sledečim vsopredom: Sklep računa za l. 1891, volitev novega odbora itd. in razna društvena posvetovanja. Po občnem zboru bode v gostilnici gosp. G. Kosija društvena zabava, pri kateri se bode igrala gledališčna predstava: »Kje je meja«. Pri igri sodelujejo narodni pevci in spretna godba. Začetek je ob 4 uri popoldne. K veselici vsakega uljudno vabi odbor.

(Imenovanje.) Pravosovec in c. kr. poštni asistent, g. Matevž Vrtnjak je imenovan c. in kr. akcesistom v rezervi za Zagreb in c. kr. poštni praktikant, g. Jernej Korošak je imenovan c. kr. poročnikom v rezervi pri domobranskem Novomeškem bataljonu št. 24 v Ljubljani.

(Popotnikov koledar.) za slovenske učitelje na leto 1892 je te dni izšel, izdal in vredil ga je M. Nerat, tiskal in založil pa Dragotin Hribar v Celju. Koledar obsega imenik šol. oblastev, učiteljišč, ljudskih šol in učit. obsobja v slovenskih pokrajinah. Cena vezanemu je 1 gl. 35 kr. s pošto vred.

(Kmečka zveza.) Na Koroškem živi kmečka zveza ali kakor se imenuje sama, »bauernbund«. V njej nosi nemškutarija zvonec in v zboru na Rudi blizu Velikoveca, dne 28. decembra, so pokazali ti ljudje, da bi Slovence najraje požrli na žlici vode ali tudi — žganja. Pametne besede pa na tem zboru človek ni slišal, da-si je govoril celo dež. poslanec, pragerman Plavec na njem.

(Sejem.) Zadnje soboto, dne 2. januarija je bilo veliko reči na sejmišči v Mariboru. Največ je bilo, kar se lahko zna, svinjskega blaga. Zanimivo pa je bilo, da je pripeljal tega blaga in sicer 31 svinj nekdo iz Podčetrčka.

Zato je vpregel četirjad, štiri konje, pa mu je potoma hodilo še teško spraviti voz naprej. Kupcev pa to soboto ni prišlo veliko, zato je bila tudi cena na trgu nekaj nižja, kakor o drugih sejmih.

(Roparstvo.) Ker je dalje časa ob ogerski meji pri Radgoni bilo nevarno za imetje, zato je vlada poslala sedaj na pomoč c. kr. žandarmeriji 250 vojakov. More biti se posreči sedaj dobiti drzne roparje v pest.

(Hripa.) Na Kranjskem še imajo več hripe ali kakor se ji pravi po novem, influence, kakor je je pri nas, kajti v Ljubljani so vse ljudske šole zavoljo te bolezni zaprte do dne 17. januarija. Pri nas pa še, hvale Bogu, ni potrebe za to.

(Posojilnice) so pri nas, na Štajarskem, pa tudi na Koroškem zelo potrebne in veseli smo jih, ako se ustanovijo na taci krajih, kjer jih je treba in je za nje dovolje mož, da jih vzdržijo v pravem tiru. Zato pozdravljamo z veseljem novo posojilnico v Ziljski Bistrici na Koroškem. Če kje kedaj, tam je na svojem mestu.

(Posojilo.) Pri zadnjem posojilu štajarske dežele se je izžrebalo število 1166 in 1918, ki se glasite na 1000 fl., potem pa števila 7153, 7742, 8082, 8318 in 8400, ki se glasé na 200 fl. Kdor ima torej katero zadolžnico pod to številko, naj se oglasi za svoje denarje v teku 3 mesecev ali v Gradci, pri dež. davkarji ali pa tudi na Dunaji pri »Boden-Credit-Anstalt«. Ako tega do onih mal ne stori, dobi še sicer svoje denarje, ali do obresti po onem času nima več pravice.

Listič uredništva. G. Fr. K. na P.: Vaše pismo je pretemno in zato ne more priti v našem listu. — Večim drugim: Prav radi, le ostanite pri svoji besedi! — G. S. K. v M.: Ljubo, se ve, da nam bode ljubo. — G. M. J. v L.: Ali ste se vgriznili v prest? Doslej še čakamo.

Loterijne številke.

Gradec 2. januarija 1892: 24, 22, 79, 63, 14
Dunaj » » 62, 8, 53, 2, 21

Zahvala.

Dne 23. decembra t. l. bilo je kacic 170 ubogih učencev in učenk tukajšnje deške in dekliške šole z obleko obdarovanih. Podpisano šolsko vodstvo se torej prav srčno zahvaljuje v svojem ter v imenu učiteljstva in obdarovanih otročičev vsem blagim darovalcem in prijateljem šolske mladine, izlasti pa unim gospod, ki so se trudile z oskrbovanjem vsega, kar je bilo k temu potrebno. Bog plati in blagoslovi blagostorno dejanje!

V Ljutomeru, dne 24. decembra 1891.

Jožef Horvat, šolski voditelj.

Naznanilo.

Ker se čestokrat dogaja, da se meni namenjene, a brez pridjanega krstnega imena adresovane pošne pošiljatve dostavljajo gosposdu dru. Eduardu Glantschnigg v Tegethoff ovih ulicah, iz česar lahko nastanejo razne neprilike — prosim, da naj se meni biagovoljno dopisuje vsekdar s pridevkom natančne adrese.

1—2

Dr. Jernej Glančnik,
odvetnik v Mariboru Burggasse.

Izjava.

Občinski sluga v Kostrevnici, g. Inkret Matevž od Martina Bratuše, trgovskega učenca pri g. Alojziju Ogrizku v Kostrevnici, ni nobenih smodk sprejemal.

Valentin Bratuša.

Na prodajo

lepo posestvo v prijaznem Fram-u. Več pové lastnik Franc Divjak v Mariboru, Tegethoff-ove ulice št. 14. 1—3

Razglas.

Ravnateljstvo c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice zoper ogenj v Gradci si usoja p. n. društvenim udom uljudno dati na znanje, da se začne vplačevanje društvenih doneskov za leto 1892 z dnem 1. januarijem 1892 in se vrši tisto tako pri društveni blagajnici v lastni hiši zapisn. št. 18/20, Sackstrasse v Gradci, pri zastopništvu v Celoven in Ljubljani, kakor tudi pri okrajnih komisarijih.

Naznanja se ob enem, da se po razglasu z dne 5. decembra 1888 št. 12.480, sploh dovoljeni odpustek pri društvenih doneskkih p. n. deležnikom, tudi v upravnem letu 1892 v dobro vrajta.

V Gradci, v mesecu januariju 1892.

Ravnateljstvo

c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice proti ognju v Gradci.

(Ponatis se ne plačuje.)